

Zdenko Huzjan

Tako zdaj kot prej

1

tako zdaj kot prej
se daljava opazuje
in lista po osami
pozorno opreza
po vranji in moji duši
in drug v drugega zremo
iz prizora v prizor
da naposled po vranje poletim
v zdaj že nepremično enotnost

2

psica je vonju
svoje samote
dodala še mene
svoj in moj čas
tako kot zna le ona
razmaknjeno kosmato
vsaksebi
in nemo

3

lesk brez teže
kot najtišja sled
kot naključje na neznatnem
in nezaznamovanem
le toliko da se ohrani ranljivi rob

in če to prezrem
sem izgubljen

4

mivka se izmika pod stopali
in drsa ob globino
in me sezuva
in se uteleša
da greje v prsi
ko bredem po otročje
in se nerodno obredno porežem
za
naprej

5

temno kaplja
po gorah
v odpadla krila žuželk
visoko nad gozdom
lega strah
nevidno prši iz trav
že vstran od telesa
zazibano v noč

6

tako zdaj kot prej
povito
med zobmi
v jeziku lobanje
kot od nikoder
že brezglasno
pozabno in neslišno
kot moja samota
sameva noč

7

vse je eno
travno in moje telo
kot v minulem vetru
po razprtem nebu ptica
in njeno gnezdo
pod izbrano streho
in najin čas
zgruden vase

8

v okroglem oblaku
čisto srce nad napuščem
in razdalja se zdi kot dišava
le v spretno spleteni košari
pred vrati
nevidno ždi nenasitna
razkošna
bolečina

9

med premikanjem neba
se prikradem
čez razdaljo
in odprem oči za preostanek modre
nato prilijem nekaj okra
z nekaj bele
in vmes je noč

10

temna krila
čemerno klešejo kartušo
moje lastne razdalje
kjer sem horus

s tišinastim veslanjem
tišinasti slikar